

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Adnotationes || Et Meditationes || In Evangelia Qvae || In
Sacrosancto Mis-||sae Sacrificio || Toto Anno || Legvntvr;||**

Nadal, Gerónimo

Antuerpiæ, M. D. XCV.

Dominica xxij. post Pentecosten.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78158](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78158)

563

DOMINICA XXIII. POST PENTECOSTEN.

Sanatur Hæmorrhœissa: suscitatur filia Iairi.

MATTH. IX. MAR. V. LVC. VIII. ANNO XXXI.

In cxlvij. imaginem adnotatiuncula.

cxlvij.

A. Capharnaum, quò nauigauerat IESVS. B. IESVS loquente parabolam de assument o panni rudis. C. Accedit Princeps Synagoge Iairus, rogans ut sanet filiam eius. D. Sequebatur illum IESVS, & comprimebatur à multis. E. Et ecce mulier hæmorrhœissa penetrans ad pedes eius, tangit eius simbriam, & sanatur. F. IESVS inuestigat adeò diligenter qui eum tetigisset, G. Vt se proderet coram turba mulier, remque omnem confiteretur.	F. Confirmat eius sanitatem IESVS, dicens Vade in pace, & esto sana à plaga tua. H. Adhuc loquente IESVS, veniunt ad Iairum nuntiantes mortuam esse puellam: IESVS Iairi fidem confirmat. I. Venit cum eo domum, fletus, & tibicines, & turbam excludit. K. Cum solis parentibus, & Petro & filiis Zebedæ, ingreditur ad mortuam. L. Tenet manum puella, & clamat Talitha, cumi, & confestim surrexit puella. M. IESVS cibum illi apponi imperat.

EVANGELIUM MISSÆ.

MAR. V.

MATTH. IX.

LVC. VIII.

In illo tempore.

Hæc illo loquente ad eos,
ecce Princeps vnus accessit,

Et ecce venit vir

*Et venit quidam
de archisynagogis*

*cui nomen Iairus, & ipse
Princeps Synagoge erat:
& cecidit ad pedes IESVS,
rogans eum*

*& videns eum
prociat ad pedes eius,
& deprecabatur eum
multum,*

*ut intraret in domum
eius, quia vnica filia
erat ei fere annorum
duodecim, & hæc moriebatur.*

*Quoniam filia mea in
extremis est;*

& adorabat eum, dicens;
Domine, filia mea
modò defuncta est:
sed veni,
imponere manum tuâ super
eam,
& viuet.
Et surgens IESVS sequeba-
tur eum, & Discipuli eius.

EE

MAR.

ut salua sit, & viuât.

MARC. V.

Et abiit cum^d illo, & seque-
batur eum turba multa; & cō-
primebant eum.

Et mulier quæ erat
in profluvio sanguinis

& fuerat multa perpeſſa
à compluribus medicis,
& erogauerat omnia ſua,

nec quidquam profecerat,
ſed magis deterius habebat:
cum audiſſet de IEſu,
venit in turba retrò,

& tetigit veſtimentum
eius.

Dicebat enim:

Quia ſi vel veſtimentum
eius tetigero,

Et conſeſſim ſiccatus eſt
fons ſanguinis eius;

& ſenſit corpore quia
ſanata eſſet à plaga.

Et ſtatim IEſus in ſemet-
ipſo cognoscens virtutem quæ
exierat de illo, conuerſus ad
turbam, aiebat;

Quis tetigit veſtimēta mea?

Et dicebant ei diſcipuli ſui;

Vides turbam comprimentem
te,

Et circumſpiciebat videre eā
quæ hoc fecerat.

Mulier verò

timens & tremens,
ſciens quod factum eſſet
in ſe,

venit
& procidit ante eum,

MATTH. IX.

LUC. VIII.

Et contigit dum iret, à turbis
comprimebatur,

Et ecce mulier
quæ ſanguinis fluxū patie-
batur duodecim annis,

Et mulier quadam erat
in fluxu ſanguinis
ab annis duodecim,

quæ in medicos erogauerat
omnem ſubſtantiam ſuam,
nec ab ullo potuit curari;

acceſſit retrò,
& tetigit fimbriā veſtimēti
eius.

Dicebat enim intra ſe;
Si tetigero tantū veſtimen-
tum eius, ſalua ero.

ſtetit
fluxus ſanguinis eius.

Et ait IEſus;

Quis eſt qui me tetigit?

Negantibus autem omnibus,
dixit Petrus & qui cum illo
erant;

Præceptor, turba te compri-
munt & affligunt, & dicis,
Quis me tetigit? Et dixit IE-
ſus; Tetigit me aliquis;
nam ego novi virtutem de
me exiſſe.

Videns autem mulier quia nō
latuit, tremens

venit
ante pedes eius; & ob quā cau-
ſam tetigerit eum indicavit
coram omni populo; & quem-
admodum conſeſſim ſanata ſit.

MAR.

MAR. V.

MATTH. IX.

LUC. VIII.

& dixit ei omnem veritatem.

Ille autem

At IESVS conuersus & videns eam, dixit; Cōfide filia; fides tua te saluam fecit.

At ipse dixit ei;

Filia,

vade in pace,
& esto sana à plaga tua.

Et salua facta est mulier ex illa hora.

veniunt
ad Archisynagogum,
dicentes;

quid ultra vexas
Magistrum?
IESVS autem audito verbo
quod dicebatur,
ait Archisynagogo;
Noli timere,
tantummodo crede.

Adhuc illo loquente,
venit quidam
ad Principem Synagoga,
dicens ei;
Quia mortua est filia tua,
noli vexare
illum.
hoc verbo,

respondit Patri puella;

crede tantum,
& salua erit.
ad domum

Et cum venisset IESVS in
domum Principis,

Et non admisit quenguam se
sequi,
nisi Petrum & Iacobum &
Ioannem fratrem Iacobi.

non permisit intrare
secum quenguam.

& patrem & matrem
puella.
Flebant autem omnes, &
plangebant illam.

Et veniunt in domum Archisynagogi, & vidit tumultum, & flentes & eiulantes multum. Et ingressus,

At ille

& vidisset tibicines, & turbam tumultuantem,
dicebat;

dixit;

Nolite flere:

ait illis;
Quid turbamini, & ploratis?

Recedite:
nō est enim mortua puella,
sed dormit.
Et deridebant eum.

irridebant

BB 2

MAR.

Ipse vero eiecit omnibus,
 * assumit patrem & matrem
 puella, & qui secum erant,
 & ingrediuntur
 ubi puella erat iacens.

Et cum eiecta esset turba, scientes quod mortua esset.

intrauit,

Et tenens manum puella,
 ait illi;
 Talitha, cumi;
 quod est interpretatum;

& tenuit manum eius,

Ipse autem tenens manum
 eius, clamavit dicens;

Puella, tibi dico, surge.

& dixit; Puella, surge.

Et reuersus est spiritus eius.

Et confestim surrexit puella,
 & ambulabat: & dixit dari
 illi manducare.

Et surrexit puella.

& surrexit continuo.
 Et inquit
 illi dare manducare.

Erat autem annorum
 duodecim:
 & obstupuerunt stupore
 magno.

Et praecepit illis vehemen-
 ter ut nemo id sciret.

parentes eius.

quibus praecepit
 ne alicui dicerent
 quod factum erat.

Et exijt fama haec in uni-
 uersam terram illam.

ADNOTATIO.

A. Capharnaû, quod nauigauerat Christus è
 regione Gerasenorum, postquam insi-
 gnem illum Damoniacum cum socio à legione Da-
 monum liberauerat. Non contigerunt autem quae
 hoc Euangelio narrantur statim ubi in terram
 descendit Christus, sed postea nonnullis interie-
 ctis: itaque illud, ecce, Luca spectare duntaxat
 videtur ad miraculi magnitudinem.

B. Loquente adhuc IESV parabolam illam
 de assumento panni veteris ad nouum:

C. Accedit ad locum ubi erat IESVS sy-
 nagoga Princeps Iairus, deinde videns IESVM,
 procidit ad eius pedes, rogans ut domum ad se
 veniret, quia eius unica filia fere duodecim an-
 norum moriebatur. Deprecabatur autem rursus
 IESVM vehementer, cum adorans Domine, in
 extremis esset: addit anxius pater, mortua est,

quod erat in sua opinione & metu, quod item
 solet de eo dici cuius omnino deplorata & despe-
 rata vita est. Veni igitur, benigne Domine, im-
 pone manum illi gratijs & miraculis plenam, &
 salua erit ac viuet.

D. Surgens IESVS Iairum sequebatur, se-
 quebantur Discipuli eius, & turba multa. Cum
 autem esset in itinere, & à conferta multitudine
 comprimeretur & affligeretur bonus IESVS:

E. Ecce tibi interuenit mulier quaedam qua
 fluxum sanguinis patiebatur à duodecim annis,
 & fuerat multa perpeffa à copluribus medicis,
 & erogauerat omnia sua, nec quicquam profice-
 rat, sed magis deterius habebat, id est potius in-
 deterius venerat. Hac ingentem fidem concipiens
 apud se dicebat; Si IESVS vestem tantum teti-
 gero, à plaga mea tam facta, tam acerba, tam diu-
 turna,

turba, absq; ulla dubitatione sanabor. Hac fide ac confidentia armata, nihil deterretur multitudi-
tudine, nihil eam detinet corporis debilitas, nihil muliebri pudor, non eam remoratur quod im-
munda esset ex lege, penetrat ad IESVM per-
cussam turbam, retro profernitur, fimbriam
vestimenti IESV tangit manu, & fide sua illa
feruida; & confestim sanatus est fons sanguinis
eius, ac sensit se à plaga sua liberatam.

F. Cognovit IESVS in semetipso ex se vir-
tutem exisse, & conuersus ad turbam, inquire-
bat quis nam ipsum tetigisset, & eius fimbriam
vestimenti: nō quod nesciret, sed ut se proderet
mulier. Negantibus omnibus, ne Apostoli quidē
intellexerūt de quali tactu loqueretur IESVS,
confidenter autem Petrus aliorū inductu; Præ-
ceptor inquit, turbam te comprimunt & affligunt,
& dicis, quis me tetigit? Nondum nosti, Petre,
vel aduertis vel tu, vel tui sodales, quid verē sit
tangere IESVM: non est illud quod commune
esse potest brutis etiam animantibus, sed illa ve-
ra est exterior IESV tactio, quæ cum interna
coniuncta est spiritali, quam virtus Dei beni-
gna & excitat, & donis suis ornat. Itaq; pergit
IESVS circumspicere, ut eā quæ illud fecerat
videret, ac rogat quis nam eum tetigisset, & si-
gnificat clarē quemnam intelligat tactum, cum
scilicet quem exceperat virtus diuina quæ ex
ipso exierat.

G. Vidēs se mulier non latere (circumspiciēs
enim IESVS eā oculis designauerat) procedit
in medium, praecipit se ante IESVM timēs ac
tremēs, agnoscit quæ in se fecerat IESVS, nar-
rat coram omni multitudine rem omnem ut
erat gesta, ob quam causam, quo animo, qua fide
eius fimbriam tetigisset latenter: tum quod con-
fessum esset à plaga sua liberata. O admirabilem
mulieris fidem & deuotionem, & diuinam IESV
Christi benignitatem! sed priorem IESV
Christi benedicti benignitatem. Quis enim illam
mouit, quis inuit ut tantum sibi de Christi mi-
sericordia & virtute promitteret? IESVS ip-
se. Concepit illa auidē semē fidei, deuotione ani-
mi fouit, operibus ornauit; penetravit per tur-
bam, peruenit ad Christum mulier infirma & ve-
recunda, cecit turbæ vim, per multitudinē con-
tendit ad Christum, tetigit eius fimbriam vesti-
menti. Sed quo pacto latenter in tanta turba?
Ideo quidē latenter, quia in turba manu exten-
ta, quod nullus animaduertere posset: habet hoc
siquidem vera deuotio animi, quod amat latere
interius apud Deum. Christi verō infinitam be-
nignitatem contemplantē: inserit fidem singula-

rem cordi mulieris, illā operibus facit efficacem,
sanat eius animum prius, deinde sedam illam
corporis plagam, tanto præterea molimine illius
fidem contendit inquirere & celebrare. Quis
tetigit vestimentum meum? Negat turba, addit Pe-
trus vim negationi; Præceptor, turbam te compri-
munt & affligunt, & dicis, quis me tetigit? Per-
git nihilominus IESVS. Tetigit me aliquis:
virtus à me exiit, quæ non exisset si me nullus
tetigisset. Circumspicit ut eam videat quæ tan-
ta fide eum tetigerit, videt, oculis designat, rem
eō adducit ut mulier amplius latere non posset.
Ita solet Christi IESV benignitas & sapientia
eos qui se humiliat, qui donis se diuinis inagnos
existimant, qui privilegia à Deo accepta in cor-
de suo apud Deum abscondunt, exaltare, & do-
nis maioribus exornare. Celebrat illius fidem
Christus & erigit id enim est, confide, nō solum
fidem habere, sed constantiam, & magnanimita-
tem, & pacem.

F. Simul accipe spirituale gaudium, confirma
sanitatem tibi & mentis & corporis. Quod au-
tem celebrat Christus fidem, nō solum intellige
quæ sola salutem non esset, consecrata, sed illā cui
tam multa coniuncta erant, sine quibus sanata
non esset mulier.

H. Nondum verba finierat IESVS ad mu-
lierem, quum veniunt e domo Archisynagogi ad
eum nuntij qui dicerent mortuā esse puellā, ni-
hil esse quod amplius vexaret IESVM, nihil
esse quod veniret. In tanta luce virtutis Dei &
Christi non cessarunt tamen esse importuni
Dæmones: ut enim illustrior fiat Dei gloria, per-
mittuntur hæ Dæmonum peruersitates. Repellit
tamen Christus Dæmonum insidias, Archisyna-
gogum cōfirmat; Ne time propterea quod mor-
tua sit puella, nihileminus crede posse me illam
suscitare mortuam, quā sanare infirmam, sal-
tem conserua fidem; id enim est, tantummodo
crede. Vbi enim periclitatur homo de tota salu-
te, fundamentum ut teneat fortiter, adhortan-
dus est: non quod solum sufficiat, sed quod adifi-
ciū sustineat, ne terrores à Dæmone vel aliun-
de obtrusi eum de virtutis gradu deiciant.

I. Venit IESVS, veniunt omnes ad domum
Archisynagogi, nō permittit ingredi quēpiam
præter Petrum & Iacobum & Ioannem Iacobi
fratrē. Cum his ingressus (præcesserat enim eum
Iairus) videt omnia perturbata, flētes, plangen-
tes, ciulātes, tibicines, carmē flebile canētes, tur-
multus omnia plena & luctus. Iubet omnes bo-
no animo esse; Quid, inquit, turbamini? Nolite
fletē; tibicini, recedite; omnibus, facessite; nō
est mor-

est mortua puella, sed dormit. Dormiebat quidē tibi sancte IESV, qui omnes mortuos facilius suscitare potes, quā nos dormientes; dormiunt etiā in Domino boni, moriuntur plane mali. Et primū quidē deridebāt IESVM, ac quā dicebat negligebant, quod scirent mortuam puellam. Adāit IESVS ad verba vni diuinā, depellit omnes.

K. Assumptis patre & matre puella, & tribus Apostolis, nullo praeerea, ingreditur ad iacētem puellam, accedit ad mortuam lumen infinitum, vita sempiterna.

L. Tenet puella manum clamat, Talitha, cum id est, puella, surge. Semper clamabat Christus, hoc est, semper erat eius vox Verbi infiniti, & tamen exterius clamavit in Lazari suscitatione, & quidem magna voce, in filij viduae non clamat, sed confirmatē dicit; Adolescens, tibi dico, hic clamat disertam & claram vocē emittens. Non enim tanta culpa peccant adolescentes & puella ut adulti homines, nec tā facile à peccato inueterato renouātur homines ad salutem: & tamen hac clara vox Christi ad infernū penetravit, puella animam per Angelum suum eduxit & representauit Christos; qui eam virtute verbi sui corpori puella vniuit: itaque continuo surrexit, & viuens ac valens ambulabat; nec dubium quin loqueretur, & Christo gratias ageret.

M. Ut autem fidem parentum confirmaret IESVS, & miraculi veritatem, inquit affert quod comederet puella. Obsupuerunt magno stupore parentes, non Apostoli, qui similibus signis erant assueti spectandis, vnde consequebatur ut magnitudinem miraculi, & suam admi-

rationem omnibus essent cupide diuulgaturi, propterea humilis IESVS vehementer praecipit ne eam rem vulgarent. Praeceptum videntur seruasse parentes, sed tamen res ipsa tam clara, tā aperta se prodidit: nouerat enim turba mortuam puellam, videbant postea viuētem, valentem, ambulātem, postquam egressus fuit Christus. Itaque ad exemplum humilitatis imitauerunt silentiū Christus, & alioqui noluit tam esse conspicuus mortuorum suscitationes; sciebat enim inde accepturos occasionem Iudeos ipsius interficiendi. O beatam puellam cuius manum tenuit Christus, quā vocauit ab inferno, & quae exemplare latitiam Patrum, quorum e limbo euocabatur (quod non videtur dubitari facile posse,) in ea enim re videntur Christum salutem & vitam mortalibus dantem, per illā animam & eius Angelum Christo obediētiā & laudem transmittunt. Exemplare illius animae exultationem ad Christi praesentiam, & corpori suauissime copuletur, viuēdius quā antea fuerat: addidit enim illi nouam vitam & decorem Christus, ut solent opera gratiae quā naturae esse perfectiora. At nos maioris insipientiae arguimur & stupiditatis, quos & per hoc ipsum ingens miraculum, & tot alijs signis & tot modis vocat Christus, manum apprehendit, non audimus tamen, nō sentimus, non sequimur. Praeueni nos, Domine IESV, tua gratia & virtute, ut te audiamus, manum tuam dulcissimam sentiamus, vel etiam acerbam si repugnemus; eam sequamur, illi obediāmus, illius benignitate diuina fruamur.

MEDITATIO.

Quid est, sancte IESV, quod dum proficisceris ad suscitandam puellam mortuam, mulierem sanguinis fluxu patientem sanas? Nō solum hoc egi quod erat praecipuū per mysterium meae vitae & mortis & doctrinae, ut mortales à peccato & aeterna morte liberarem, sed etiam ut peccata venialia, tyrannidem somitis, & imperfectiones & morbos vitae spirituales sanarem. Ad haec sola tollenda mortuus nō fuissē, quod huiusmodi mortem non inferant sempiternam; sed dū mortalia peccata per mortem meam tollo, simul infirmitates spirituales sano, & quae venialia sunt peccata deleo: verum date operam, fratres mei, si velitis vestrarum infirmitatum sanationem consequi, ut doctrinam quam de-

di vobis per illam mulierem scitemini. Illa sine me perpessa multa fuerat à pluribus medicis, erogauerat omnem substantiam suam, & tamen peius indies habebat. Quid hoc est, nisi quod docui alias; Sine me nihil potestis facere? Qui non colligit mecum, spargit. In sanandis itaque vestris infirmitatibus, antequam ad veram humilitatem & orationem, & verum usum virtutum diuinarum veniatis, quanta patimini à vestris Superioribus! quanta vicissim illi à vobis pariuntur! Affligitis etiam, & tantum non consumitis omnes vestras potentias naturales, dum in varias asperitates & desperationes impingitis, nunquam tranquillo animo estis, semper iactamini vestris perturbationibus, deterius semper habe-

Joan. 11.
Mat. 11.

tis. Et quid mirum? nempe ad me serio nō accurritis. Hoc facite quod illa fecit bona mulier: primum quidem considerare vestras in sanādis vestris morbis difficultates, & vestros in inquirenda animi tranquillitate errores; nullam esse vobis spem reliquam, semper maioribus difficultatibus confictari vos: spem veram igitur tandem in me vnice conijcite, spem viuā & plenā, imperfectiones vīu virtutum fidei, spei, & charitatis depellite. Quod facietis, si aperiatis auditum cordis vestri, vestrum desiderium & deuotionē in me, & fidem concipiat & spem deuotē, futurū, vt si sinitiam vestimenti mei tangatis, sanemini, & mentis tranquillitatem & pacem consequamini. Quod si vobis vestra imperfectione videar esse in turba, & quasi inaccessibilis; & sum quidem vobis propter turbam vestrarum passionum & vitiōrum inaccessus, nihil tamen vereamini, irrūpīte per illam turbam ad meā benignitatem & lucem: nec retardet vos vestra immunditia mentis, non imbecillitas, vt illam mulierem non retardarūt sua immunditia & infirmitas, infirmos, imundos, perturbatos ego sano. Viget in vobis illa animi deuotio, si tetigero tantū sinitiam vestimenti IESV, saluus ero; sum enim ego amictus lumine misericordiæ sicut vestimento. Sed tactus iste cordis & spiritus est, quem ego communico illis, qui similiter ad me contendunt atque illa infirma mulier. Etenim sensus etiam infirmus huius attactus & lucis recreat animum, nouum dat principium extirpandi difficultates vitæ spiritualis & religiosæ: crescit hic sensus lucis & virtutis meæ, & nouitatem quandam vitæ, & spiritus suauitatem cōciliat; ac facit vt sanatus videatur fons ille vitiōrum, perturbationū, & imperfectionum. Verū videte ne disciplinam spiritus negligatis. Sanatur quidem origo & fons vestrarū imperfectionū, qui in vobis vestra culpa eruperat, non fomes ille originalis: & tamen hic simul debilitatur, ne vobis noccat, presertim si virtutes in vobis sumant incrementum. Tene hunc spiritus tenorem, nec desitis gratiæ meæ, & videbitis in vobis

mea mirabilia; sentietis sanationem spiritus vestri, dabitis mihi, & in me Patri meo, gloriam. At verò hæc intelligatis dari vobis donā, vt animum accipiat iuuādi proximum, & animas de manu Dæmonis, & morte peccati eripiendas. Nihil vos difficultatum deterreat in hoc ministerio quod ego per vos optor, ad quod vos & omnes vineæ meæ cultores vocauī, & in Ecclesiam meam misi, vt me nihil reuocauit ab itinere fuscitandi puellam id quod audiui renuntiare esse mortuam: nihil vos turbatio retardet quæ solet incurrere ab externis hominibus, à mundo, ab aduersarijs, ab ijs qui peccatoribus applaudunt potius, & ea accinunt quæ morrem peccati confirmant. Hæc omnia impedimenta expellite meo exemplo & doctrina, ad animam à peccato mortali liberandā me authore adite, me in vobis operante: primum spirituali operatione, exhortatione vti potestis familiariter; idem facietis verbi Dei prædicatione publica. Verū adhibete Patrem & Matrem spirituales animæ, Patrem meum & Ecclesiam. Illum per inuocationem; ille enim est Pater animarum omnium creatione, vestrarum etiam adoptione; in illo simul me inuocate; per me enim omnia creat, per me mortales redimit. Ecclesiæ pijs orationibus vtimini deuotē, doctrina & directione, quæ & concepit & peperit vos per sacrum baptismū; & si quis à Deo recedit, eum cum acerbo dolore iterum paritur. Coniungite Petri inuocationem, & firmitatem fidei atque constantiam, Iacobi fortitudinem pugnandi aduersus Principes tenebrarum; non enim est colluctatio vobis tantū aduersus carnem & sanguinem: Ioannis ad Christum familiaritatem adijcite, & charitatis suauitatem, id est viscera misericordiæ in vestris ministerijs; ita fiet vt ad bonam mentem reuocetis qui à lege mea recesserunt, & ad poenitentiam salutarem. Quod certius cōsequemini, si eos ad sacramentum Confessionis adduxeritis, firmitus etiam & securius, si ad confessionem vsque generalem, & exercitia spiritualia, pertraxeritis. Amen.

Ioh. 1.

Gal. 4.

Eph. 6.

POST PENTECOSTEN

